

ה"ת 779/04 - שי בן נון נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

ה"ת 779/04 בן נון נ' מדינת ישראל
תיק חיזוני: 16-1084941

בפני כבוד השופט נайл מהנה
מבקש שי בן נון
נגד מדינת ישראל
משיבה

החלטה

מוניחת בפניי בקשה להחזרת תפוס, רכב פרטי מסוג מרצדס מר 84-244-24 וזואת לאחר שהיא מעורב בתאונת דרכים.

מבוא

על פי המתואר בבקשתו, מדובר ברכב הרשום על שם, מר אביקזר דניאל, אולם לטענת המבקש הרכב שייך לו ונרכש על ידו אולם רשם במשרד הרישוי על שם אחר בשל חבות בלשכת ההוצאה לפועל.

מדובר ברכב שנתפס עקב תאונה בה נפגע נהג אופנוע מרכב זה. לאחר התראחות התאונה עת הגיעו השוטרים למקום, מסר נהג האופנוע כי הוא נפגע מרכב מסוא הבקשה. נהג הרכב הפוגע נשוא הבקשה עזב את המקום והותיר את הרכב חונה בסמוך לזירת התאונה.

מבדיקה שנערכה בתוך הרכב נמצא רישוין נהייתו של המבקש והוא אף זומן לחקירה.

טענות מצדדים

לטענת המבקש, הרכב נתפס על ידי המשטרה ביום ביצוע העבירה, וזאת מבלתי שנערכ לו שימוש כדין כמתחייב על פי סעיף 57 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961.

עוד טענת המבקשת כי עד כה טרם הוגש כתוב אישום נגד המבקש. המבקש נחקר במשטרת אודוטה התאונה ומסר בהודעתו כי הוא היה הנושא ברכב במועד התאונה ואילו מי שנפג ברכב הינו חברו מר ניסים ירדן אשר נחקר ואף הודה בחקירותו כי הוא זה שנפג ברכב ביום התאונה.

המשמעות מתנגדת לבקשתו. לטעنته, נעצרה ברכב עבירה על ידי הבעלים הרשום שככללה לכואורה נהייה ללא רישוין נהייה בתקף, עזיבת המקום מבלתי להשאיר פרטים ועוד עבירות חמורות נוספות.

ב"כ המאשימה הדגש כי הרכב נתפס מושם שבוצעה בו עבירה וטענותיו של המבוקש מעוררות פליה. טענת המבוקש כי הרכב רשום על שם אחר כדי להתחמק מתשלום חובות לרשות האכיפה והגביה, יש בה מושם פיקציה שמעוררת קושי לקבל את טענותיו במיוחד במקרה כאשר נعتبرת בו עבירה וועזב את המקום מבלי למסור פרטיהם.

ב"כ המאשימה צין כי מדובר בתיק חקירה בו קיימת המלצה להגשת כתוב אישום אולם, הדבר טרם נבחן על ידי טובע. לדברי ב"כ המאשימה הרכב נתפס לפי סעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט - 1969.

המסגרת הנורמטטיבית

הסמכות לתפיסת הרכב בידי המשטרה מעוגנת בסעיף 32 לפס"ד פ' הקובלע, כדלקמן:

" **רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעבירה, או עומדים לעבורה, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראייה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן שכיר بعد ביצוע עבירה או באמצעות לביצועה...**".

סעיף 34 לפס"ד פ' קובלע כי לבית המשפט סמכות לשחרור התפוס בתנאים שיקבע -

"על פי בקשת שוטר שהוסמך לכך על ידי קצין משטרה בדרגת מפקח משנה או בדרגה גבוהה מזה דרך כלל או לעניין מסוים (להלן - שוטר מוסמך), או על פי בקשת אדם התובע זכות בחפץ, רשאי בית משפט שלום לצוות כי החפץ ימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שנינגו בו אחרת כפי שיורה בית המשפט - הכל בתנאים שיקבעו בצו".

בית המשפט עמד על השיקולים שיש לקחת בחשבון בבואו של בית המשפט לבחון בקשה להזרת תפוס, וכך נאמר:

"בצד זכותו של אדם לחופש אישי עומדת גם זכותו לEGIN, המקבלת ביטוי מיוחד במהלך הליך פלילי ביחס לוחפים של חשוד או נאשם (או צד שלישי) הנטאפים ומוחזקים בידי המשטרה בהקשר לחשד לביצוע עבירות....."

caso שלענין מעצר תיבחן השאלה האם קיימת עילית מעצר, ואם כן, האם ניתן להגישים את תכליתו באמצעות חלופה שפגיעה פחותה, אך הוא ביחס להמשך החזקת חפץ תפוס. יש לבחון האם מתקיימת עילה להמשך תפיסתו בידי המשטרה; ואם כן, האם ניתן להגישים את תכלית התפיסה באמצעות שחרור החפץ בכפוף להגבלות מידתיות אשר תגשמנה את התכליות הטמונה בתפיסה, בד בבד עם מיתונה והחלשתה של הפגיעה בזכות הGIN של האדם. השאלה היא, במילים אחרות, אם קיימת "חלופת תפיסה" אשר תגשימים את מטרת התפיסה בדרך שתפגע פחותה בזכות GIN של בעל הזכויות בנכס".

ברע"פ 99/1792 גAli נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, מיום 10.06.99) בית המשפט צין כי "שומה עליו על בית המשפט לבדוק ולמצוא אם קיימת חלופה אשר תשיג את תכליית "מעצרו" של הנכס, אך פגיעה בעבוק הזכות בנכס תהא פחותה מן הפגיעה בו אם תמשיך המשטרה ותחזיק בנכס".

לאחר ששמעתי את הצדדים ולאחר שענייתי בתיק החקירה ובחןתי את חומר הראיות הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות. ואסביר:

אין מחלוקת כי הרכב מושא הבקשה היה מעורב בתאונת דרכים. אין גם חולק כי לאחר התראחות התאונה, טרם הגעת השוטרים למקום, מי שנרג ברכב הותיר אותו חונה בסמוך למקום התאונה ועזב את המקום. גדר המחלוקת נועז בשאלת מי נהג ברכב במועד התאונה, שאלת מעורבותו בתאונת והאחריות להתרחשותה.

מהחומר הראיות עולה כי לאחר התראחות התאונה נמצא ברכב ארנוקו של המבוקש וכן רישוון נהיגתו וכן אותר המבוקש לחקירה במשטרת. המבוקש נחקר במשטרת מספר ימים לאחר התראחותה ונשאל לגבי הבעלות הרכב.

מהחומר הראיות עולה כי גם למבוקש וגם לבעל הרכב הרשם אין רישוון נהיגה בתוקף.

בנסיבות אלה, כאשר קיימת מחלוקת לעניין זהות הנהג ברכב וכן לעניין המגע בין כלי הרכב הגעתי למסקנה כי אין מקום להחזורת הרכב לידי המבוקש ודין הבקשה להידחות.

ניתנה היום, כ"ו ניסן תשע"ו, 04 Mai 2016, בהעדר הצדדים.